Склади команд

«КАРПАТИ» (Львів)

Головний тренер — засл. тренер УРСР, мс В. П. Булгаков
Начальник команди — мс Г. І. Вайда
Тренер — мс Р. М. Поточняк

Воротарі

№ . . . Раймонд Лайзан (1964)
№ . . . Валерій Паламарчук (1963)

Захисники

№ . . . Олег Гула (1965)
№ . . . Роман Деркач (1965)
№ . . . Степан Юрчишин (1957)
№ . . . Андрій Чікало (1964)
№ . . . Микола Сич (1971)
№ . . . Юрій Гій (1962)

Півзахисники

№ . . . Віктор Рафальчук (1962)
№ . . . Михайло Савка (1962)
№ . . . Анатолій Мущинка (1970)
№ . . . Володимир Шаран (1971)
№ . . . Олександр Чижевський (1971)
№ . . . Василь Леськів (1963)
№ . . . Віктор Сидоренко (1972)

Нападаючі

№ . . . Руслан Забранський (1971)
№ . . . Роман Лаба (1966)
№ . . . Вячеслав Лендел (1963)
№ . . . Юрій Голуб (1968)
№ . . . Володимир Кіцул (1972)

«ЗОРЯ» (Луганськ)

Головний тренер — Віктор Носов
Начальник команди — Валерій Галустов
Тренери — Анатолій Куксов, Юрій Шенгелія

Воротарі

№ . . . Сергій Золотницький (1962)
№ . . . Андрій Нікітін (1972)

Захисники

№ . . . Віталій Тарасенко (1961)
№ . . . Олег Волотьок (1967)
№ . . . Сергій Ярмолич (1963)
№ . . . Микола Зуєнко (1972)
№ . . . Володимир Мігурський (1968)

Півзахисники

№ . . . Юрій Беліченко (1964)
№ . . . Ігор Фокін (1965)
№ . . . Олексій Коробченко (1972)
№ . . . Юрій Ярошенко (1961)
№ . . . Сергій Погодін (1968)
№ . . . Олександр Андрощук (1969)

Нападаючі

№ . . . Тімерлан Гусейнов (1968)
№ . . . Олександр Малишенко (1960)
№ . . . Віктор Карачун (1959)
№ . . . Олександр Севідов (1969)

Черговий матч на стадіоні «Україна» —

29 червня 1990 року
«КАРПАТИ» — СКА
Львів Одеса
Початок о 19 год.

Запрошуємо відвідати наш стадіон!

Відповідальні за випуск:
Юрій Михалюк, Іван Яремко.
Ціна 50 коп.

Друк. вид-ва «В. У.», Львів. Зам. 2928—1000.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ СТАДІОН «УКРАЇНА»

Вул. Липова алея, 5
Тролейбуси: 1, 8, 11.
Тел.: 42-45-41; 42-50-30; 42-50-38.

ФУТБОЛ '90

7 червня 1990 року
Четвер

53-й чемпіонат СРСР

ПІВДЕННО-ЗАХІДНА ЄВРОПЕЙСЬКА ЗОНА

«КАРПАТИ» — «ЗОРЯ»
ЛЬВІВ ЛУГАНСЬК

Початок о 19. 00

«ЗОРЯ» (ЛУГАНСЬК)

В чемпіонатах країни клуб виступає з 1939 року.
— Чемпіон СРСР 1972 року (старший тренер — Г. Зонін).
— 1974, 1975 рр. — фіналіст розиграшу Кубка СРСР.
— Чемпіон УРСР 1986 року (старший тренер — В. Добижа).
— Призи великого футболу, якими володіла «Зоря»:
1972 р. — «Приз великого рахунку» (за найбільшу кількість перемог з перевагою в три і більше м'ячів).
1972 р. — «Двома складами» (за найбільшу кількість очок, набраних основним і дублюючим складом).
1972 р. — «Журналу «Старт» (за найкращу різницю забитих і пропущених м'ячів — плюс 22).
1972 р. — «Кубок прогресу» (за найкрутіше сходження щаблями турнірної таблиці).
1976 (весна), 1978, 1979 рр. — «Справедливої гри» (для найкоректнішої команди).
1962, 1989 рр. — «Рубіновий кубок» (за найвищу результативність у чемпіонатах республіки).

ГРАВЦІ «ЗОРІ», ЩО ВХОДИЛИ ДО ЧИСЛА «33» КРАЩИХ ФУТБОЛІСТІВ СРСР:

1972 р. — 2. О. Журавльов.
2. В. Кузнецов.
2. В. Семенов
2. В. Онищенко.
3. Ю. Васенін.
1973 р. — 2. В. Онищенко.
1974 р. — 2. В. Кузнецов.

На фото: у боротьбі за м'яч форвард «Зорі» О. Малишенко.

Фото Юрія Михалюка

ТРОХИ СТАТИСТИКИ

З першого сезону виступів «Карпат» в чемпіонатах країни розпочинається історія поєдинків львівських і луганських футболістів. Спочатку обидві команди змагалися в другій групі класу «А» (1963—1966 рр.), потім зустрілися вже як колективи вищої ліги (1971 — 1977 рр.), востаннє їх матчі пройшли в 1981 році в чемпіонаті першої ліги.

25. 06. 1963 Львів — 1:0 (Іванюк).
13. 10. 1963 Луганськ — 1:0 (Шутильов).
5. 10. 1964 Львів — 1:1 (Шутильов).
24. 10. 1964 Луганськ — 2:3 (Крощенко, Кульчицький).
6. 06. 1965 Львів — 0:0.
19. 07. 1965 Луганськ — 0:1.
15. 04. 1966 Луганськ — 0:1.
10. 10. 1966 Львів — 1:2 (Кульчицький).
2. 05. 1971 Луганськ — 0:1.
23. 08. 1971 Львів — 0:0
23. 06. 1972 Луганськ — 1:4 (Козинкевич).
10. 10. 1972 Львів — 2:2 (Козинкевич, Малигін «Зоря» — у власні ворота).
28. 04. 1973 Львів — 0:2.
15. 05. 1973 Луганськ — 1:4 (Броварський).
31. 05. 1974 Луганськ — 0:2.
31. 07. 1974 Львів — 0:0.
11. 05. 1975 Львів — 0:0.
7. 09. 1975 Луганськ — 1:1 (Броварський).
22. 06. 1976 Львів — 3:0 (Лихачов, Савка, Козинкевич).
3. 10. 1976 Львів — 3:1 (Чорба, Данилюк—2).
31. 05. 1977 Львів — 1:0 (Підпалюк).
10. 09. 1977 Луганськ — 1:1 (Родін).
15. 05. 1981. Львів — 0:0
14. 09. 1981 Луганськ — 0:3.

Пригадаємо склади, в яких команди провели ці останні два матчі, адже серед його учасників ми знайдемо імена гравців, добре відомі й дотепер.

15. 05. 1981. Львів — 0:0
«Карпати» — Квасников, Гунько, Щербей, Паламар, Кочубинський, Рафальчук (Саулевич), Батич (Шмундяк), Дубровний (Родін), Юрчишин, Думанський, Сакалов.
«Зоря» — Ткаченко, Найденко, Славинський, Євсеєв, Робочий, Свердлов, Шевлюк (Зубенко), Лук'янчук (Бутенко), Колесніков, Куксов, Стульчин.
Суддя — В. Платонов. 4.500 глядачів.

14. 09. 1981. Луганськ — 0:3
«Карпати» — Квасников, Гунько, Паламар, Щербей, Копил, Валенко, Рафальчук (Мосора), Дубровний, Юрчишин (Дикий), Саулевич, Сакалов.
«Зоря» — Ткаченко, Найденко, Павлов, Євсеєв, Ігнатенко, Свердлов, Колесніков, Славинський, Березін, Куксов, Стульчин.
Голи: Ткаченко, Колесніков, Березін.
Суддя — Б. Рябко. 7500 глядачів.

ЗА ПЕРШУ ЗБІРНУ СРСР ВИСТУПАЛО 15 ГРАВЦІВ «ЗОРІ»:

9 — Ю. Васенін, півзахисник, 1972—1973—
7 — Ю. Елісєєв, нападаючий, 1972 — 2 голи
3 — О. Журавльов, захисник, 1972—
1 — В. Копій, півзахисник, 1972—
8 — В. Кузнецов, півзахисник, 1972—1973—
3 — С. Кузнецов, захисник, 1972—
7 — А. Куксов, півзахисник, 1972—
3 — В. Малигін, захисник, 1972—
1 — С. Морозов, півзахисник, 1972—
19 — В. Онищенко, нападаючий, 1972—1973—4 голи
1 — М. Пінчук, захисник, 1972—
10 — В. Семенов, нападаючий, 1972 — 3 голи
3 — О. Ткаченко, воротар, 1972—
1 — М. Форкаш, воротар, 1972—
1 — А. Шульженко, захисник, 1971—

Перша цифра в рядку означає кількість виступів футболіста за збірну, друга — рік виступу за неї.

ЗА ОЛІМПІЙСЬКУ ЗБІРНУ СРСР ВИСТУПАЛО 4 ГРАВЦІ «ЗОРІ»:

1 — А. Куксов, півзахисник, 1972—
1 — О. Малишенко, нападаючий, 1982—
3 — В. Семенов, півзахисник, 1969—1972 — 1 гол
7 — О. Ткаченко, воротар, 1969—1971—

НА ПРИЗ ВЕТЕРАНА

З 22 по 30 червня у Винниках відбудеться перший міжнародний турнір з футболу серед дитячих команд (1976—1977 рр. нар.) на приз відомого львівського футболіста та наставника, заслуженого тренера УРСР К. В. Мікльоша. З іменем Карла Володиславовича пов'язані найкращі здобутки львівського футболу. У тридцяті роки він захищав честь команди «Україна», у післявоєнний — грав за «Спартак». 1969 року очолювані п. Мікльошем «Карпати» стали володарями Кубка СРСР, а через два роки — завоювали путівку до вищої ліги. Вийшовши на заслужений відпочинок, ветеран не залишив великий спорт. Нині Карло Володиславович президент ФК «Карпати».

На турнір запрошено: «Спартак» (Суботіца) та «Паліч» (Паліч) з Югославії, «Віслу» (Краків) з Польщі, а також радянські колективи — РСДЮШОР (Кишинів), ДЮСШ (Калинівка Вінницької обл.), ДЮСШ (м. Сокиряни Чернівецької обл.), ДЮСШ (м. Бречани. Молдавської РСР) і дві місцеві команди.

Організатори турніру — Агропромислове підприємство «Винниківське» та Львівська тютюнова фабрика.

РЕЗУЛЬТАТИ МАТЧІВ ТРИНАДЦЯТОГО ТУРУ

(4 червня, понеділок)

«Волинь» (Луцьк) — «Динамо» (Брест) 4:0
«Галичина» (Дрогобич) — «Хімік» (Гродно) 1:2
«Спартак» (Нальчик) — СКА (Одеса) 2:0
«Старт» (Ульяновськ) — «Зоря» (Бельці) 2:1
«Даугава» (Рига) — «Лорі» (Кіровакан) 1:0
«Іскра» (Смоленськ) — «Ширак» (Ленінакан) 4:1
«Нива» (Тернопіль) — «Зоря» (Луганськ) 1:0
«Карпати» (Львів) — «Дніпро» (Могильов) 2:0
«Буковина» (Чернівці) — «Балтика» (Калінінград) 3:0
«Нива» (Вінниця) — «Закарпаття» (Ужгород) 2:0
«Ворскла» (Полтава) — «Кремінь» (Кременчук) 0:0

У ЧОТИРНАДЦЯТОМУ ТУРІ ГРАЮТЬ:

7 червня, четвер

«Волинь» — «Хімік»
«Галичина» — «Динамо»
«Спартак» — «Зоря» (Бельці)
«Старт» — СКА (Одеса)
«Іскра» — «Лорі»
«Нива» (Тернопіль) — «Дніпро»
«Карпати» — «Зоря» (Луганськ)
«Буковина» — «Закарпаття»
«Нива» (Вінниця) — «Балтика»

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

на 7 червня

	І	В	Н	П	М'ячі	О
1. СКА Од.	12	8	1	3	17— 5	17
2. Буковина	11	6	4	1	16— 4	16
3. Нива Тр.	10	7	1	2	16— 8	15
4. Нива Вн.	12	5	5	2	14— 8	15
5. Волинь	13	6	2	5	19—13	14
6. Дрогобич	13	5	4	4	18—10	14
7. Кремінь	13	4	6	3	13—10	14
8. Ворскла	13	4	6	3	12— 9	14
9. Даугава	11	5	3	3	16—10	13
10. Дніпро	13	5	3	5	14—16	13
11. Спартак	10	5	2	3	11— 8	12
12. Карпати	**10**	**5**	**1**	**4**	**11—10**	**11**
13. Хімік	12	4	3	5	10—10	11
14. Балтика	13	3	5	5	8—14	11
15. Динамо	12	2	6	4	7—11	10
16. Закарпаття	13	4	1	8	10—23	9
17. Старт	10	3	3	4	9—10	9
18. Зоря Лг	11	3	3	7	12—15	9
19. Зоря Бц	12	3	3	6	11— 8	9
20. Ширак	11	4	0	7	11—25	8
21. Іскра	10	3	2	5	11—18	8
22. Лорі	11	3	0	8	7—18	6

З ІСТОРІЇ ЛЬВІВСЬКОГО ФУТБОЛУ (8)

«РЕСОВІЯ» (Ряшів) — «УКРАЇНА» — 3:2
(звіт з матчу, опублікований у газеті «Змаг» від 18 квітня 1937 року).

Коли хтось пояснював собі мінімальну поразку перемиського «Сяну» в Ряшеві слабою формою «Ресовії», то забував при тому одне: «Сян» має знаменитий старт до м'яча й небуденну відпорність у грі. Дві прикмети якими саме оперує ряшівська дружина. В тому випадку малося лише справу з «косою, що трапила на камінь».

Не була, на жаль, ніколи тим відпорним каменем у боротьбі з твердими противниками дружина червоно-чорних. Тому побоювання про воду нашої дружини за вислід у Ряшеві мало всі признаки рації.

В цей момент побоювання ці прийняли вже форму невеселої дійсності:

«Україна» програла, бо не могла дотримати ворогові кроку в старті, виказала замало відповідности в боротьбі віч-на-віч.

Ці прикмети сталися в сто процентів монополем ворога й їм лише завдячує він перемогу. «Ресовія» грала по мужеськи твердо, так як грається на мистецтвах. Така гра принесла дружині п'ять позицій, в яких навіть воротар тої марки, що Гуцул, був безрадний.

«Україна» грала м'ягко по «товариськи». Змагуни львов'ян забагато «думали», забагато комбінували, а дуже мало бачили те, що найважніше — ворожі ворота. І замало були швидкі й тверді, щоб дійти до них якнайкоротшим шляхом. Така гра приносить лише «почесні голи». Принесла й цим разом, навіть два, але від них не багато приходить користи.

Найкращий доказ, що треба примусово покидати вигідне, перше місце в табелі й віддавати тим, що в грах за мистецтвах вміють більше звертати увагу на «річ властиву».

В «Україні», що грішила сливе поголовно вирахуваними вже «головними гріхами», можна «оставити в спокою», лише Магоцького в нападі за його пробоєвість і Петрова за техніку. Натомість, при оцінці дальші їхні товарищі мусять добре скривити лице.

Хто не відповідав своєму завданню — це лінія помочі. Цю стару рану червоно-чорних використав, як хотів ворог, тим більше, що ані залога нашої дружини не станула на висоті свого завдання. Старт нашої залоги був настільки невистарчальний на стрільців «Ресовії», що коли ці доходили до стрілу, мали перед собою лише самого Гуцула. В таких умовинах міг воротар «України» лише безрадно глядіти, як м'яч впадав безапеляційно в його ворота. Може міг Гуцул обнизити конто поразки своєї дружини вибігами. Але після останньої контузії (з «Погонею») не міг від Гуцула цього ніхто вимагати.

(Далі буде)

На фото: «Україна» (Львів) зразка 1935 року. Стоять зліва направо: С. Федун, Л. Підлісецький, Р. Скрегота, К. Мікльош, В. Якимів, Є. Юськевич, Ю. Олійник, Д. Сиротюк. Сидять зліва направо: М. Бутель, В. Воробець, Р. Цимбала.